

**[Alfred Jensen.]**

kasserne, der havde ønsket Dispensationen udnyttet, den Dispensation, som Ministeren kan tilstaa i Henhold til § 15, Stk. 1, i Arbejdsløshedsloven. Jeg skal derfor med Formandens Tilladelse oplæse et lille, kort Citat, det er endda meget kort.

**Formanden:** Saa vidt jeg erindrer, har der tidligere været fremført Citater af den Art, som den ærede Taler nu rører ved, men vær saa god! — det er forhaabentlig et kort Citat.

**Alfred Jensen:**

„Under Henvisning til den unormalt store Arbejdsløshed, der har hersket gennem flere Aar, og som har bevirket, at et stort Antal Medlemmer er afskaaret fra at oppebære forsikringsmæssig Understøttelse, fordi de ikke har haft 26 Ugers Arbejde i de sidste tre Aar, vedtager Delegeretmødet at paalægge Hovedbestyrelsen i Henhold til Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, ved Henvendelse til Socialministeren at søge Dispensation, saaledes at det Antal Uger, i hvilket et Medlem skal have Beskæftigelse i de sidste tre Aar som Betingelse for at oppebære Understøttelse, nedsættes.“

Saa føjes der til:

„Det maa dog være en Forudsætning, at den Udgift, der paalægges Kassen ved, at disse Medlemmer overføres til forsikringsmæssig Understøttelse, dækkes gennem større offentligt Tilskud.“

Naar en saadan Udtalelse er vedtaget paa Arbejdsmandenes Delegeretmøde i Arbejdsløsheds-kassen, gaar jeg ud fra, at den maa staa for Kassens Regning, og saa er det ikke rigtigt, naar Ministeren siger, at der ikke fra Arbejdsmandenes Side er fremsat Ønske om, at der dispenseres fra denne Bestemmelse. Det er der gjort reelt. Om Ledelsen for Arbejdsløsheds-kassen formelt har henvendt sig til Ministeren, skal jeg lade være usagt. Men Kassen har alt-saa fremsat Ønske derom, og man kan vel ikke faa et bedre Udtryk for Kassens Mening om dette Spørgsmaal end netop en Vedtagelse af Delegeretmødet. Det var under Hensyn hertil, at jeg anbefalede, at man i Loven skulde ændre 26 Ugers Arbejde til 13 Ugers Arbejde og desuden give Ministeren Bemyndigelse til fuldstændig at dispensere fra denne Bestemmelse.

Ministeren berørte et Spørgsmaal til — han berørte ikke alle de Ting, jeg havde fremsat, men gik tværtimod ganske uden om ad-

skillige, men han tog fat paa Spørgsmaalet om Nødhjælpsarbejde og lod skinne igennem, at det var et særdeles godt Job at faa Nødhjælpsarbejde, for her var Arbejdstiden effektiv og Fortjenesten god. Nu skal jeg ikke sige min personlige Mening for at imødegaa Ministeren, men henholde mig til, hvad Axel Olsen, Formanden for Arbejdsmandsforbundet, har sagt, idet han netop om Nødhjælpsarbejde hævder, at det er en Form for Almisser i Stedet for Arbejde, og den maa Arbejdsmandene vende sig imod. Og jeg betragter i hvert Fald Formanden for Arbejdsmandsforbundet som en større Kapacitet paa dette Omraade end Ministeren.

Jeg kan derfor ikke tiltræde, at vore Forslag afvises saa let, som det her er gjort. Jeg vil endnu en Gang henstille, at man tager dem med ind i Overvejelserne, og da flere af dem faktisk er redaktionelle Ændringer til Arbejdsløshedsloven, lader det sig meget let gøre at gennemføre dem i Forbindelse med denne Revision.

**Socialministeren (Ludvig Christensen):**

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, at jeg foretrækker, at andre end netop han og hans Partifælle foretager Bedømmelsen af, i hvilken Rækkefølge forskellige Personer kan komme som Kapaciteter. Jeg fastholder det, jeg har sagt her, at medens de Arbejdere, der har det, man kalder normal Arbejdstid, aldrig naar op til de 48 Timers Arbejde, men maa spadsere mange Timer og Dage paa Grund af Regnvejrr, har de ved Nødhjælpsarbejde beskæftigede haft 36 Timer om Ugen. Jeg gaar ud fra, at man ikke paa Arbejdsmandenes Delegeretmøde har været uklar over det. De tjener gennemsnitlig 50 Kr. om Ugen paa et Par Øre nær; saa kan man jo godt betragte det som Almisse, men det er ud fra en urigtig Forudsætning om, hvordan den effektive Arbejdstid er, og i alt Fald har det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen heller ikke i den Henseende noget som helst Mandat til at tale paa nogens Vegne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejdsløsheds-kassernes Stilling til 26 Ugers Bestemmelsen har jeg sagt, at der er i Arbejdsløshedsloven en Adgang til, at Kasserne kan faa Dispensation, og der er ikke fra Arbejdsløshedsforsikringens Side og ej heller fra samtlige Arbejdsløsheds-kassers som Helhed — en enkelt Kasse kan ikke komme til at bestemme noget her, selv om den er nok saa stor — fremsat Ønske om, at man skal helt op-